

มาตรฐานอุตสาหกรรมเอส

THAI SMEs STANDARD

มอก. เอส 108-2563

เครื่องเรือนไม้สำหรับที่พักอาศัย : เก้าอี้

DOMESTIC WOOD FURNITURE : CHAIRS

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

กระทรวงอุตสาหกรรม

ICS 97.140

ISBN 978-616-475-637-3

มาตรฐานอุตสาหกรรมเอส
เครื่องเรือนไม้สำหรับที่พักอาศัย : เก้าอี้

มอก. เอส 108-2563

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
กระทรวงอุตสาหกรรม ถนนพระรามที่ 6 กรุงเทพฯ 10400
โทรศัพท์ 0 2202 3300

ปัจจุบัน ผู้ทำกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และกลุ่มธุรกิจเกิดใหม่ (Startup) มีการทำเครื่องเรือนไม้สำหรับที่พักอาศัย : เก้าอี้ เพื่อจำหน่ายในประเทศและส่งออกต่างประเทศเป็นจำนวนมาก ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมและยกระดับอุตสาหกรรมประเภทนี้ให้มีคุณภาพ สร้างความเชื่อมั่น และเป็นที่ยอมรับ จึงเห็นควรกำหนดมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส เครื่องเรือนไม้สำหรับที่พักอาศัย : เก้าอี้ ขึ้น

มาตรฐานอุตสาหกรรมเอสนี้ จัดทำขึ้นโดยอาศัยข้อมูลจากผู้ใช้และเอกสารต่อไปนี้ เป็นแนวทาง

มอก. 929-2533

กฎการปิดเศษ

มผช. 951/2558

เครื่องเรือนไม้สำหรับที่พักอาศัย : เก้าอี้

ประกาศสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

ฉบับที่ ๒๘ (พ.ศ. ๒๕๖๓)

เรื่อง กำหนดมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส

เครื่องเรือนไม้สำหรับที่พักอาศัย : เก้าอี้

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส เครื่องเรือนไม้สำหรับที่พักอาศัย :
เก้าอี้ ขึ้น

เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม จึงออกประกาศกำหนดมาตรฐาน
อุตสาหกรรมเอส เครื่องเรือนไม้สำหรับที่พักอาศัย : เก้าอี้ มาตรฐานเลขที่ มอก. เอส ๑๐๘-๒๕๖๓ ดังมี
รายละเอียดต่อท้ายประกาศนี้

ทั้งนี้ ให้มีผลบังคับใช้นับแต่วันที่ประกาศ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายวันชัย พนมชัย)

เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

มาตรฐานอุตสาหกรรมเอส

เครื่องเรือนไม้สำหรับที่พักอาศัย : เก้าอี้

1. ขอบข่าย

- 1.1 มาตรฐานอุตสาหกรรมเอสนี้ ครอบคลุมเฉพาะเครื่องเรือนไม้สำหรับที่พักอาศัยที่เป็นเก้าอี้ ทั้งที่ทำจากไม้และทำจากแผ่นไม้ประกอบ ในส่วนที่เป็นโครงสร้างรับน้ำหนัก อาจถอดประกอบหรือพับเก็บได้
- 1.2 มาตรฐานอุตสาหกรรมเอสนี้ ไม่ครอบคลุมเครื่องเรือนไม้สำหรับที่พักอาศัยที่เป็นเก้าอี้ที่ปรับระดับความสูงได้ และเก้าอี้ที่มีชุดล้อเลื่อน

2. บทนิยาม

ความหมายของคำที่ใช้ในมาตรฐานอุตสาหกรรมเอสนี้ มีดังต่อไปนี้

- 2.1 เครื่องเรือนไม้สำหรับที่พักอาศัย : เก้าอี้ (domestic wood furniture : chair) ซึ่งต่อไปในมาตรฐานนี้จะเรียกว่า “เก้าอี้” หมายถึง เครื่องเรือนที่ได้จากการนำไม้ชนิดต่าง ๆ เช่น ไม้สัก ไม้ตาล ไม้หมาก ไม้มะพร้าว ไม้ขนุน ไม้มะม่วง ไม้ยางพารา ไม้ประดู่ หรือการนำแผ่นไม้ประกอบ มาผ่านกรรมวิธีการตัด ใส กลึง ฉลุ เจาะ ประกอบ ชัดตกแต่ง หรืออื่น ๆ เพื่อให้มีรูปทรงตามต้องการ อาจมีงานแกะสลัก แต่งสี ชัดเงา เคลือบผิวด้วยสารเคลือบเงา ประกอบหรือตกแต่งด้วยวัสดุอื่นเพื่อเพิ่มความแข็งแรง และความสวยงาม เช่น โลหะ เหล็กฉาก หนังเทียม ผ้า โดยทั่วไปมี 4 ขา และมีตั้งแต่ 1 ที่นั่ง ถึง 3 ที่นั่ง
- 2.2 แผ่นไม้ประกอบ (wood- based panel) หมายถึง แผ่นไม้อัด แผ่นไม้บางประกบ แผ่นใยไม้อัดแข็ง แผ่นขึ้นไม้อัดชนิดอัดราบ แผ่นใยไม้อัดความหนาแน่นปานกลาง และแผ่นใยไม้อัดความหนาแน่นสูง
- 2.3 แผ่นไม้อัด (veneer plywood) หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการนำไม้บางหลายแผ่นมาประกอบอัดยึดให้ติดกันด้วยกาว ลักษณะสำคัญ คือ ประกอบด้วยไม้บางตั้งแต่ 3 ชั้นขึ้นไป โดยชั้นที่ติดกันมีแนวเส้นขวางตั้งฉากกัน เพื่อเพิ่มสมบัติทางความแข็งแรง และลดการขยายตัวหรือหดตัวในแนวระนาบของแผ่นไม้ให้น้อยที่สุด
- 2.4 แผ่นไม้บางประกบ (laminated veneer) หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการนำไม้บางตั้งแต่ 2 แผ่นขึ้นไป มาประกอบอัดยึดให้ติดกันด้วยกาว โดยชั้นที่ติดกันมีแนวเส้นขนานกัน
- 2.5 แผ่นใยไม้อัดแข็ง (hard fiberboard) หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากเส้นใยของไม้หรือเส้นใยของวัสดุลิกโนเซลลูโลส (lignocellulosic material) อื่น ๆ เป็นองค์ประกอบโดยการอัดร้อนหรือให้ความร้อนเพื่อให้เกิดการยึดเหนี่ยวระหว่างเส้นใยด้วยกัน ขึ้นรูปด้วยกรรมวิธีเปียก

- 2.6 แผ่นขึ้นไม้อัดชนิดอัดราบ หรือแผ่นปาร์ติเคิลบอร์ด (flat pressed (FP) particleboard) หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่เป็นแผ่น ทำจากชิ้นไม้หรือวัสดุกลไกโนเซลลูโลสอัดในเครื่องอัดร้อนให้ยึดติดกันด้วยกาว ให้ทิศทางของแรงอัดตั้งฉากกับระนาบของแผ่น การทำอาจทำเป็นแผ่น หรือทำต่อเนื่อง ชิ้นไม้ส่วนใหญ่ขนานตัวกันกับระนาบของแผ่น แผ่นขึ้นไม้อัดอาจทำให้มีลักษณะโครงสร้างเป็นชั้นเดียว สามชั้น หลายชั้น หรือโครงสร้างที่มีชิ้นไม้ขนาดลดหลั่นกันก็ได้ มีความหนาแน่นอยู่ในช่วง 400 kg/m^3 ถึง 900 kg/m^3
- 2.7 แผ่นใยไม้อัดความหนาแน่นปานกลาง (medium density fiberboard ; MDF) หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากเส้นใยของไม้หรือเส้นใยของวัสดุกลไกโนเซลลูโลส โดยการอัดร้อนหรือให้ความร้อนเพื่อให้ใยไม้ยึดติดกันเป็นแผ่น มีการใช้กาวหรือไม่ใช้กาวเป็นส่วนประกอบ มีความหนาแน่นตั้งแต่ 400 kg/m^3 ถึง 800 kg/m^3
- 2.8 แผ่นใยไม้อัดความหนาแน่นสูง (high density fiberboard) หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากเส้นใยของไม้หรือเส้นใยของวัสดุกลไกโนเซลลูโลส โดยการอัดร้อนหรือให้ความร้อนเพื่อให้ใยไม้ยึดติดกันเป็นแผ่น มีการใช้กาวหรือไม่ใช้กาวเป็นส่วนประกอบ มีความหนาแน่นตั้งแต่ 800 kg/m^3 ขึ้นไป
- 2.9 ความกว้างของที่นั่ง หมายถึง มิติตามแนวระดับที่วัดจากขอบข้างพื้นที่นั่งด้านหนึ่งไปยังอีกด้านหนึ่ง
- 2.10 ความลึกของที่นั่ง หมายถึง มิติตามแนวนอนที่วัดตามแนวเส้นกึ่งกลางของพื้นที่นั่งจากด้านหน้าไปถึงด้านหลัง กรณีที่มีพนักพิงให้วัดจากด้านหน้าไปถึงจุดกึ่งกลางของแนวตัดระหว่างพื้นที่นั่งกับพนักพิง
- 2.11 ความสูงของที่นั่ง หมายถึง มิติตามแนวตั้งที่วัดจากพื้นถึงจุดสูงสุดของจุดกึ่งกลางพื้นที่นั่งด้านหน้า
- 2.12 ความสูงของเท้าแขน หมายถึง มิติตามแนวตั้งที่วัดจากจุดกึ่งกลางพื้นที่นั่งด้านหลังถึงผิวบนเท้าแขน

3. ประเภท

- 3.1 เก้าอี้ แบ่งตามไม้ที่ใช้ทำเป็นโครงสร้างรับน้ำหนัก ออกเป็น 2 ประเภท คือ
- 3.1.1 ประเภททำจากไม้
- 3.1.2 ประเภททำจากแผ่นไม้ประกอบ

4. ขนาด

- 4.1 ความกว้างของที่นั่ง ความลึกของที่นั่ง ความสูงของที่นั่ง และความสูงของเท้าแขน (ถ้ามี) ให้เป็นไปตามที่ระบุไว้ที่ฉลาก โดยยอมให้มีเกณฑ์ความคลาดเคลื่อนได้ ไม่เกิน $\pm 10 \text{ mm}$
- การทดสอบให้ปฏิบัติตามข้อ 9.2

หมายเหตุ มิติและแบบของเก้าอี้แต่ละชนิด แนะนำตาม มผช. 951 ภาคผนวก ก.

5. คุณลักษณะที่ต้องการ

5.1 ลักษณะทั่วไป

ต้องเรียบร้อย แข็งแรง มั่นคง ประณีต สวยงาม มีรูปแบบ และรูปทรงเหมาะสมกับการใช้งาน ไม่มีขอบคมและปลายแหลมยกเว้นกรณีที่เป็นลักษณะเฉพาะของชิ้นงาน ไม่มีรอยแตก ไม่มีรอยร้าว ไม่บิด ไม่โก่ง ไม่หัก ไม่งอ หรือไม่มีตำหนิในชิ้นงานให้เห็นเด่นชัด ยกเว้นรอยที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติหรือเป็นลักษณะเฉพาะของชิ้นงานซึ่งไม่ส่งผลเสียหายต่อการใช้งาน ไม่มีรา หรือไม่มีตำหนิที่เกิดจากการทำลายของมอด ปลวก หรือแมลงอื่น กรณีเป็นชุดเดียวกันต้องมีรูปแบบลวดลายและสีที่กลมกลืนเข้ากันได้

การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

5.2 การประกอบ

ต้องเรียบร้อย แข็งแรง มั่นคง ประณีต สวยงาม ไม่มีขอบคม และปลายแหลมยกเว้นกรณีเป็นลักษณะเฉพาะของชิ้นงาน บริเวณรอยต่อเรียบร้อย แข็งแรง มั่นคง ไม่แยกออกจากกัน ไม่มีรอยแตก ร้าว หรือรอยเครื่องมือจากการประกอบชิ้นงาน ไม่มีกลิ่นของสารเคมี และรอยเปื้อนของสารที่ใช้ยึดติดชิ้นส่วนเข้าด้วยกัน

การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

5.3 ลวดลาย (ถ้ามี)

ต้องประณีต สวยงาม สม่ำเสมอ การต่อลวดลายต้องตรงตามลักษณะของลวดลาย

การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

5.4 สี (ถ้ามี)

ต้องมีสีสม่ำเสมอ ติดแน่น ไม่ต่าง ไม่หลุด ไม่ลอก หรือไม่เปื้อน ยกเว้นกรณีที่เป็นลักษณะเฉพาะของชิ้นงานเมื่อสัมผัสแล้วสีต้องไม่ติดมือ

การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

5.5 การประกอบหรือตกแต่งด้วยวัสดุอื่น (ถ้ามี)

ต้องเรียบร้อย ประณีต สวยงาม ติดแน่น เหมาะสมกับชิ้นงาน รอยต่อต้องไม่แยกออกจากกัน ไม่มีกลิ่นของสารเคมี และไม่มีรอยเปื้อนของสารที่ใช้ยึดติดชิ้นส่วนเข้าด้วยกัน ไม่มีขอบคมและปลายแหลมยกเว้นกรณีเป็นลักษณะเฉพาะของชิ้นงาน กรณีใช้วัสดุธรรมชาติต้องไม่มีราหรือไม่มีตำหนิที่เกิดจากการทำลายของปลวกหรือแมลง กรณีใช้พลาสติกต้องไม่มีเสี้ยนหรือครีบ กรณีใช้โลหะต้องไม่มีสนิม

การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

มอก. เอส 108-2563

5.6 การเคลือบผิว (ถ้ามี)

ต้องเรียบ สม่ำเสมอ ไม่เป็นเม็ด ไม่เป็นคราบ ไม่แตก ไม่หลุดหรือไม่ลอก และต้องไม่ทำให้ชิ้นงานขาดความสวยงาม

การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

5.7 ไม้ที่ใช้เป็นโครงสร้างรับน้ำหนัก

ต้องเป็นไปตามที่ระบุไว้ในที่ฉลาก

การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ กรณีที่มีการเคลือบผิว อาจขูดหรือลอกวัสดุเคลือบผิวออกก่อน

5.8 ความชื้น (เฉพาะส่วนที่เป็นโครงสร้างรับน้ำหนัก)

ต้องไม่เกิน 16 %

การทดสอบให้ปฏิบัติตามข้อ 9.3

5.9 การรับน้ำหนัก

ต้องรับน้ำหนักได้เฉลี่ย 200 kg/m^2 โดยไม่เสียรูปทรงหรือไม่เกิดความเสียหาย และต้องใช้งานได้ตามปกติ

การทดสอบให้ปฏิบัติตามข้อ 9.4

5.10 การตกกระแทก

5.10.1 เมื่อทดสอบตามข้อ 9.5.1 แก้วอี้ ต้องไม่เสียรูปทรงหรือไม่เกิดความเสียหาย และต้องใช้งานได้ตามปกติ

5.10.2 เมื่อทดสอบตามข้อ 9.5.2 ปลายขาแก้วอี้ ต้องไม่เสียรูปทรงหรือไม่เกิดความเสียหาย และต้องใช้งานได้ตามปกติ

6. การบรรจุ

6.1 หากมีการหุ้มท่อ ให้หุ้มท่อแก้วอี้ด้วยวัสดุที่สะอาด แข็ง และป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับแก้วอี้ในระหว่างขนส่งและเก็บรักษาได้

การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

7. เครื่องหมายและฉลาก

7.1 ที่วัสดุห่อหุ้มแก้วอี้ทุกหน่วย อย่างน้อยต้องมีเลข อักษร หรือเครื่องหมายแจ้งรายละเอียดต่อไปนี้ให้เห็นได้ง่ายชัดเจน

(1) ชื่อผลิตภัณฑ์ตามมาตรฐานนี้

(2) ประเภท

(3) ชื่อไม้

(4) ขนาดหรือมิติ เป็นเซนติเมตร (cm)

- (5) เดือน ปีที่ทำ
  - (6) ข้อเสนอแนะในการใช้และการดูแลรักษา
  - (7) ชื่อผู้ทำหรือสถานที่ทำพร้อมสถานที่ตั้ง หรือเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียน
- ในกรณีใช้ภาษาต่างประเทศด้วย ต้องมีความหมายตรงกับภาษาไทยที่กำหนดไว้ข้างต้น

8. การชักตัวอย่างและเกณฑ์ตัดสิน

- 8.1 รุ่น ในที่นี้ หมายถึง แก้วประเภทเดียวกัน ทำโดยกรรมวิธีเดียวกัน ที่ทำหรือส่งมอบหรือซื้อขายในระยะเวลาเดียวกัน
- 8.2 การชักตัวอย่างและการยอมรับ ให้ใช้แผนการชักตัวอย่างที่กำหนดต่อไปนี้
  - 8.2.1 การชักตัวอย่างและการยอมรับสำหรับการทดสอบขนาด การบรรจุ (ถ้ามี) และเครื่องหมายและฉลาก
    - 8.2.1.1 ให้ชักตัวอย่างโดยวิธีสุ่มจากรุ่นเดียวกัน จำนวน 1 หน่วย
    - 8.2.1.2 ตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ 4. ข้อ 6. และข้อ 7. จึงจะถือว่าแก้วรุ้นั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด
  - 8.2.2 การชักตัวอย่างและการยอมรับสำหรับการทดสอบลักษณะทั่วไป การประกอบ ลวดลาย (ถ้ามี) สี (ถ้ามี) การประกอบหรือตกแต่งด้วยวัสดุอื่น (ถ้ามี) การเคลือบผิว (ถ้ามี) และไม้ที่ใช้เป็นโครงสร้างรับน้ำหนัก
    - 8.2.2.1 ให้ใช้ตัวอย่างที่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดแล้วจากข้อ 8.2.1 จำนวน 1 หน่วย
    - 8.2.2.2 ตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ 5.1 ข้อ 5.2 ข้อ 5.3 ข้อ 5.4 ข้อ 5.5 ข้อ 5.6 และข้อ 5.7 จึงจะถือว่าแก้วรุ้นั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด
  - 8.2.3 การชักตัวอย่างและการยอมรับสำหรับการทดสอบความชื้น (เฉพาะส่วนที่เป็นโครงสร้างรับน้ำหนัก) และการรับน้ำหนัก
    - 8.2.3.1 ให้ใช้ตัวอย่างที่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดแล้ว จากข้อ 8.2.2 จำนวน 1 หน่วย
    - 8.2.3.2 ตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ 5.8 ข้อ 5.9 จึงจะถือว่าแก้วรุ้นั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด
  - 8.2.4 การชักตัวอย่างและการยอมรับสำหรับการทดสอบการตกกระแทก
    - 8.2.4.1 ให้ใช้ตัวอย่างที่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดแล้ว จากข้อ 8.2.3 จำนวน 1 หน่วย เพื่อใช้ทดสอบแก้วอี้ และให้ชักตัวอย่างโดยวิธีสุ่มจากรุ่นเดียวกันเพิ่มอีก 1 หน่วย เพื่อใช้ทดสอบปลายขาแก้วอี้
    - 8.2.4.2 ตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ 5.10 จึงจะถือว่าแก้วรุ้นั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด
- 8.3 เกณฑ์ตัดสิน

ตัวอย่างแก้วอี้ต้องเป็นไปตามข้อ 8.2.1.2 ข้อ 8.2.2.2 ข้อ 8.2.3.2 และข้อ 8.2.4.2 ทุกข้อ จึงจะถือว่าแก้วรุ้นั้นเป็นไปตามมาตรฐานอุตสาหกรรมเอสนี้

9. การทดสอบ

9.1 ทัวไป

ให้ใช้วิธีที่กำหนดในมาตรฐานนี้ หรือวิธีอื่นใดที่ให้ผลเทียบเท่า ในกรณีที่มีข้อโต้แย้ง ให้ใช้วิธีที่กำหนดในมาตรฐานนี้

9.2 การวัดขนาด

9.2.1 เครื่องมือ

เครื่องวัด ที่วัดได้ละเอียดถึง 1 mm

9.2.2 วิธีวัด

ใช้เครื่องวัดวัดมิติของตัวอย่าง มิติละอย่างน้อย 2 ตำแหน่ง ที่ให้ค่ามากที่สุด แล้วรายงานผลทุกค่า แต่ถ้ามิติใดมีตำแหน่งที่วัดได้เพียงตำแหน่งเดียว ให้วัดเพียงตำแหน่งเดียว

9.3 การทดสอบความชื้น (เฉพาะส่วนที่เป็นโครงสร้างรับน้ำหนัก)

9.3.1 เครื่องมือ

มาตรฐานความชื้น (moisture meter) ที่วัดได้ละเอียดถึง 0.5 %

9.3.2 วิธีทดสอบ

สุ่มเลือกบริเวณผิวด้านในที่เป็นส่วนโครงสร้างรับน้ำหนักของแก้อี้ตัวอย่างที่ตำแหน่งต่าง ๆ กัน รวม 5 ตำแหน่ง ทำเครื่องหมายไว้ จากนั้นใช้เข็มเจาะของมาตรฐานความชื้น กดตำแหน่งที่ทำเครื่องหมายให้ลึกประมาณ 1 ใน 4 หรือ 1 ใน 5 ของความหนาของไม้ตัวอย่าง แล้วอ่านค่าความชื้น ปฏิบัติเช่นเดียวกันนี้อีก 4 ตำแหน่ง รายงานผลทุกค่า

9.4 การทดสอบการรับน้ำหนัก

9.4.1 คำนวณหาพื้นที่ผิวรับน้ำหนักของแก้อี้ตัวอย่าง

9.4.2 คำนวณหาจำนวนถุงทรายจากสูตร

$$A = \frac{B \times 200}{10}$$

เมื่อ A คือ จำนวนถุงทราย เป็นถุง

B คือ พื้นที่ผิวรับน้ำหนัก เป็นตารางเมตร (m²)

200 คือ ค่าการรับน้ำหนักเฉลี่ยของแก้อี้ เป็นกิโลกรัมต่อตารางเมตร (kg/m²)

10 คือ มวลของถุงทราย 1 ถุง เป็นกิโลกรัม (kg)

กรณีมีเศษให้ปัดเป็นจำนวนเต็ม ตาม มอก. 929

9.4.3 นำถุงทรายตามจำนวนที่คำนวณได้ จากข้อ 9.4.2 วางกระจายให้ทั่วพื้นผิวรับน้ำหนักของแก๊อ์ตัวอย่าง เป็นเวลา 1 h แล้วตรวจพินิจ

9.5 การทดสอบการตกกระแทก

9.5.1 แก๊อ์

ให้ยกแก๊อ์ตัวอย่างจนขาแก๊อ์สูงจากพื้น 10 cm แล้วปล่อยให้ตกบนพื้นอย่างอิสระ ปฏิบัติซ้ำเช่นเดียวกันนี้ จนครบ 10 ครั้ง แล้วตรวจพินิจแก๊อ์ตัวอย่าง

9.5.2 ปลายขาแก๊อ์

ให้วางแก๊อ์ตัวอย่างบนพื้นที่ยังเป็นมุม 20° กับแนวระดับ โดยให้ 2 ขาหน้าของแก๊อ์อยู่ด้านล่าง และ ปลาย 2 ขาหลัง อยู่ในแนวเดียวกัน ยกแก๊อ์ในสภาพเอียงนี้สูงขึ้นโดยให้ปลาย 2 ขาหน้าของแก๊อ์สูงจาก พื้นเอียงเดิม 10 cm เลื่อนพื้นเอียงออก แล้วปล่อยแก๊อ์ให้ 2 ขาหน้าของแก๊อ์ตกบนพื้นอย่างอิสระ ปฏิบัติซ้ำเช่นเดียวกันนี้ จนครบ 5 ครั้ง จากนั้นทดสอบ 2 ขาหลังของแก๊อ์ ตามวิธีการข้างต้นจนครบ 5 ครั้ง แล้วตรวจพินิจปลายขาแก๊อ์ตัวอย่าง
